

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Acoperământul Maicii Domnului

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Eu, Domnul, bat la porți și intru cuvânt de viață veșnică, intru învățător, intru la poporul Meu cel hrănit din gura Mea și îl învăț pe el să-Mi dea stat în mijlocul lui, să-Mi dea primire, mereu să-Mi dea, ca să-l primesc Eu apoi pe el, și mereu să-l primesc. Amin.

Stau în mijlocul tău cuvânt de Duh Sfânt, poporul Meu. E sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, fiule. Hai să ne așezăm și să ne primim unii pe alții și să punem pe masa de sărbătoare pe cele de la Dumnezeu și pe cele de la tine, căci Eu, Domnul, sunt învățătorul tău pentru cele de la Mine peste tine și pentru cele de la tine, tată. Nu lua din tine dacă Eu sunt învățătorul tău, poporul Meu. Ia, tată, numai de la Mine, ca să te cunoască diavolii că ești fiul Meu, și să te cunoști frate pe frate că ești voia Mea, și nu a ta, căci această lucrare de iubire te aduce la asemănarea ta cu Mine, iar unde sunt Eu, este bun și frumos prin frăția dintre frați, precum este scris că *«Unde este unire, acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața până în veac»*. Amin.

O, mama Mea, vreau să te mângâi în mijlocul poporului Meu, și unul altuia să Ne mângâiem durerea cea pentru el, căci dacă nu ne-ar durea de el, n-ar mai avea viață în el poporul Meu. Hai să-i dăm lui putere din Noi, mamă. Amin, amin, amin.

– *Da, Fiul meu iubit, căci în Tine toate sunt da, și așa sunt toate cu puțință celui ce știe să zică da înaintea Ta, iar cel ce poate aceasta, acela îți simte și îți știe durerea și se face asemenea Ție ca să Te mângâie, Doamne, căci Tu ai spus: «Milă voiesc, nu jertfă».*

Ai pus atâta milă de Tine și atâta milă de oameni în cei cu care-Ți călăuzești poporul, Fiule scump! Ai pus în ei durere pentru Tine și pentru poporul Tău, Doamne, dar pe lângă această binecuvântare a Ta peste ei, vin mereu dureri peste ei de la cei ce nu au durere de durerile Tale, o, Doamne îndurerat, că eu numai într-o durere Te văd, numai într-o durere pentru poporul Tău, ca să aibă el viață, Doamne; și tot ce Te doare pe Tine, mă doare și pe mine, căci duhul de mamă e numai o durere pentru Fiul ei, și apoi pentru fiii Fiului ei, Doamne milos. O, nu știe omul de ce ai spus Tu că milă, și nu jertfă voiești de la cel ce dă să Te urmeze pe calea durerii Tale, durere lungă cât toate veacurile omului, Fiul meu zdrobit de la nezdobirea omului despărțit de Tine prin păcat, prin neascultare, Doamne, căci neascultarea este păcat, și atrage păcatul în om, și Tu stai la ușă și bați, stai duios la ușa celui ce Te gonește din el, căci el se ascunde să nu-l vezi și să nu Te vadă, Doamne milos, Dumnezeule sfios, căci sfios Te-ai dus către Adam când el a făcut în rai ascundere de Dumnezeu, și sfios ai bătut apoi ca să-Ți deschidă el!

O, popor al învățaturii Fiului meu, Iisus Hristos! Ascunderea de Dumnezeu s-a născut în rai, pe când omul era încă gol. Neascultând de cuvântul lui Dumnezeu, omul a făcut apoi ascundere de Dumnezeu, și înăuntrul trupului lui a făcut aceasta, iar în afara lui el a fost vădit chiar de el însuși, căci s-a văzut apoi gol, gol de Dumnezeu. Cel gol de Dumnezeu își vede goliciunea aceasta și dă să se ascundă de Dumnezeu în el însuși, dar în afara lui omul se cunoaște că se ascunde în el, fiindcă neascultarea de Dumnezeu este păcatul care atrage păcatul în om, și păcatul îl vedește pe om.

O, popor miluit de Fiul meu, Mântuitorul tău! Să nu-I dai Lui nimic mai mult ca mila de El, căci cel ce-I dă Lui jertfă, se semețește că-I dă, și apoi așteaptă merite unul ca acela, dar semeția este păcatul omului căzut din rai la început, și nu poate să rămână în Dumnezeu cel care se semețește înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. «Milă voiesc, nu jertfă», Domnul așa a

spus, popor miluit de El, că mare milă a avut el de tine de ți-a dat călăuză ca să te aibă El prin ea și ca să știe duhul rău că tu ești călăuzit pe pământ și ca să se depărteze duhul rău cu voia sa din preajma ta, copil care asculți de Dumnezeu și de orânduiala Lui peste creștetul tău de copil. Dar cel ce nu stă copil în tine, popor al Fiului meu, ce face acela? Acela face durere, așa cum Fiului meu i-a făcut Adam în rai, și după ce l-a făcut durere, l-a și părăsit, l-a și disprețuit în trupul său pe Fiul meu, Făcătorul lui.

O, popor călăuzit de Dumnezeu, din cer și de pe pământ călăuzit! îmbrățișează mila de El și de lucrarea Lui cu tine și sprijinește-o pe ea, căci din mijlocul tău Domnul Se dă oamenilor, și cu milă Se dă. Dacă nu te-ar durea de Domnul, n-ar mai avea Domnul viață în tine, și dacă nu l-ar durea pe El de tine, tu n-ai mai avea viață în El, fiule, și ai avea în lumea aceasta viață, iar lumea este deșertăciune a deșertăciunilor. Cu milă fără margini mi-am lăsat omoforul ca acoperământ peste cei ce iubesc din Fiul meu, ca să-i acopăr pe ei sub omoforul meu de mamă a celor îndurerați după Fiul meu și pentru El pe pământ. Așa lucrare de milă am eu peste cei îndurerați ca și Fiul meu. Așa lucrare îți hărăzesc eu și ție între frate și frate, popor al venirii Fiului meu la tine, venire cu milă, căci Fiul meu este milos. Și te rog, popor miluit, întărește ascultarea de Dumnezeu în mijlocul tău, întărește-te frate pe frate pentru ascultarea a tot cuvântul Său de peste tine, căci cel ce nu ascultă, se ascunde, fiule, iar cel ce se ascunde, naște dureri peste cei duruți în mijlocul tău pentru viața ta întru Fiul meu, pentru ocrotirea ta în El, popor ocrotit de El și de ascultarea ta de El.

O, Fiule Doamne, îți mângâi poporul, cu omoforul meu îl mângâi pe el, și îl îndemn să stea sub mâna Ta de Păstor, ca să-l ocrotești Tu pe el de duhul pierzării, Doamne, de duhul lumii, Fiule milos. Tu îi dai lui azi învățătură, și îi dai și eu, căci voiesc să-l așez pe el mai frumos în voile Tale, mai milos pentru venirea Ta la el, mai luminat pentru adevăr și pentru biruința Ta peste pământ, Doamne. Pace Ție în mijlocul lui, și să Te ajute el ca să poți așa, ca să-l poți Tu călăuzi pe el. Amin, amin, amin.

– O, mamă, puterile cerești îmi slujesc pentru toată lucrarea venirii Mele pe pământ, și voi putea cu planul Tatălui Meu peste om, mamă, căci mila de Dumnezeu a celor ce Ne poartă ca să fim pe pământ, e milă pusă de Dumnezeu în ei, mamă, e jertfa inimii lor pentru biruința Mea, mamă, iar cine nu pricepe taina Mea în ei și cu ei, aceia sunt oameni, mamă, oameni și atât. O, e mare durerea Mea în ei pentru tot fiul care se clatină în mijlocul poporului Meu de azi, și dacă n-ar avea ei durerea Mea în ei pentru poporul Meu, n-ar mai avea viață în el poporul Meu, mamă.

O, poporul Meu, vreau azi să te călăuzesc, tată, că e nevoie mereu, mereu de multă călăuzire peste tine, fiule. Îmi voi întări, dar, porțile și voi lucra cu duh de călăuzire, căci Eu, Domnul, am grijă de lucrarea Mea de peste tine, și ca un Dumnezeu am grijă, și pot, fiule. M-am dus sfios către Adam când el a făcut ascundere de Dumnezeu, dar el nu m-a mai lăsat să-l înviez din păcat, iar Eu i-am făcut haină de piele și l-am îmbrăcat cu ea și l-am așezat pe pământ, căci prin neascultarea lui, omul și-a făcut rost de haină stricăcioasă, haină care-l ascunde pe om sub ea, și apoi omul a zămislit unul în altul, unul din altul păcatul și a născut din el fiu după asemănarea lui, și care s-a ascuns și el de Dumnezeu când a făcut păcat. O, ferește-te de ascundere de Dumnezeu și de om, poporul Meu, căci ascunderile tale în tine, și între om și tine, aceasta te-ar scrie fiu al întunericului, tată, iar Eu, Domnul, am spus tuturor: «*Umblați în lumină!*».

O, poporul Meu, de vreme ce ai lumina Mea în tine, cuvântul Meu în mijlocul tău, și care poate, umblă, tată, în lumină, în lumina lui, căci vei vedea pe mulți că nu mai sunt, pentru că tot omul care se ascunde, moare, tată, ca și Adam, se îmbolnăvește și moare față de lumină, față de mila Mea de om, așa cum a murit Ghehazi față de lumina proorocului Meu, care-l călăuzea pe el pentru lumină, fiule. Când vezi pe cineva în trupul tău că are ascundere, poporul Meu, când vezi că se ferește cu cele ale lui, că grăiește de rău, că defăimează, că minte, că nu iubește, păzește-ți viața, că mulți prin ascunderi au pierit din brațul Meu, tată, și nu din vina altcuiva au pierit aceia. Iată ce-ți spun: dacă vezi pe cineva că nu mai este, acela a fost ascuns și a căzut din locașul lui

Dumnezeu, ca și Adam. Au fost în poporul Meu și încă sunt creștini înverșunați, care nu au minte din cer, și au din ei și de pe pământ. I-am răbdat și îi rabd, căci Eu am grijă de lucrarea Mea de venire a Mea pe pământ, dar împotriva acestei dureri Eu voi birui, și nu vor birui aceștia împotriva Mea, căci Eu Mă voi scula și voi lucra după dreptate, și lucrarea Mea e mare, tată, și Eu nu Mă dau după om dacă omul vine să fie cu Mine, ci îl rog pe cel ce vine să fie, îl rog să se lase moale și să se dea el după Mine dacă vrea cu Mine, și îl învăț pe el că pentru prețuire trebuie să dăruiască prețuire și nu disprețuire, și îl învăț pe el să stea sub învățătura Mea cea dojenitoare peste fii, căci ce fiu este acela pe care tatăl său nu-l dojenește? Iar apostolul Meu spune către fii: *«Răbdați spre înțelepțire, căci Dumnezeu Se poartă cu voi ca față de fii, și care tată nu-și ceartă copilul? Iar copilul care nu rabdă mustrarea este știut că nu este vrednic să fie fiu al lui Dumnezeu, fiindcă cel nemustrat este fiu desfrânat»*.

O, fiule, e păcat să stai supărat dacă ești al Domnului, dacă ești în poporul Domnului. Cel supărat este nemulțumit, iar nemulțumirea este păcat și îl scoate pe Dumnezeu din om, și rămâne urât omul, căci fără durerea lui Dumnezeu în el, omul este urât, și greu mai poate omul pricepe ce înseamnă Dumnezeu în om, iar între omul cu Dumnezeu în el, și cel fără Dumnezeu în el, în ființa și în purtarea lui, acolo e mare neprimire de la unul la altul, tată. Acolo unde este neprimire, acolo este om cu Dumnezeu în el, și om fără Dumnezeu în el, și de aceea se petrece mereu neprimire între om și om. O, iată câte te învăț Eu pe tine, poporul Meu, că vreau, tată, să știi tu binele și răul și roadele acestora, și apoi să te ferești de rău, căci răul îl face pe om să se ascundă în el, așa cum Adam s-a ascuns, și apoi s-a îmbrăcat în haina stricăciunii de trup, el și toți urmașii lui. Eu însă am venit cu acest cuvânt de înviere pe pământ și îl învăț pe om și îi spun că haina nestricăciunii este lumina care îl îmbracă în ea pe om, ca să-l gădesc pe el la venirea Mea îmbrăcat în lumină, îmbrăcat și nu gol, poporul Meu. Când Eu l-am zidit pe om, omul era îmbrăcat în lumină și nu-i trebuia haină ca să-l acopere, și era omul frumos ca Dumnezeu, și Se vedea Dumnezeu în el, dar când el s-a făcut fiul neascultării de Dumnezeu, el a rămas fără Dumnezeu și a văzut că este gol, că este descoperit, și a dat să se ascundă în el, dar Eu M-am dus sfios spre el și l-am vădit pe el înaintea lui, și nu s-a ales cu nimic omul, decât cu haina stricăciunii lui, care îl ține pe el rob luiși.

O, poporul Meu, lasă-te sub acoperământul Meu și al mamei Mele, tată, căci haina Mea este lumina, fiule. Pe tot fiul poporului Meu îl învăț, pe cel neascultător și pe cel ce Mă ascultă, iar cel ce Mă ascultă iubește învățătura și se naște mereu din ea și este, precum Eu sunt. Amin.

Te las acum sub duhul de sărbătoare și te iau apoi la sân ca să te păstoresc, tată, și cu durere să te povățuiesc, căci dacă n-aș avea durere pentru tine, tu n-ai mai fi, tu n-ai mai avea viață în tine, poporul Meu, fiindcă viața ta este învățătura Mea de peste tine, tată. Vă voi povățui, fiilor. Pe unii îi voi întări întru răbdare și întru durerea Mea purtată cu ei, iar pe alții îi voi povățui și voi aștepta. Amin.

Lucrarea Mea cu tine este tot o durere, poporul Meu. Mă doare, tată, de omul pierdut din Dumnezeu. Voiesc să-Mi legi ranele, tată, și voiesc să nu ai tu altă durere decât durerile Mele, poporul Meu. Ajută-Mă, poporul Meu, ajută-Mă, tată. Sunt Cel pribeag și îl rog pe om cu împărăția Mea și dau să-l învăț cum poate s-o aibă, și ca să-i fiu Eu lui împărat, căci împărăția Mea nu este din lumea aceasta pieritoare, ci e din lumea ce va să fie, lumea cea nouă, despre care scrie în Scripturile venirii Mele, tată. O, aprinde-te de durerea Mea, că e dulce durerea Mea, iar cel ce nu o are pe ea în el, nu are viață în el precum am Eu, Domnul, Cel pribeag de șapte mii de ani după învierea omului, după om, ca să învieze întru nestricăciune omul. Amin.

Vă voi povățui în ziua aceasta, fiilor, pe toți, și pe mulți în parte, căci sunt Cel ce văd și Cel ce știu și Cel ce pot să dau viață, tată, și fericit este și va fi cel ce ia de la Mine, și nu de la el, fericit, tată.

Apleacă-te, poporul Meu, și apleacă-te, fiule povățuit, că vreau să pot Eu peste viața ta, Eu, și nu tu, căci Eu sunt Cel ce pot, sunt Cel Atotputernic și voi putea, și vă voi lua pe voi la sân și

vă voi învăța și-Mi voi spune vouă toată durerea Mea, că-Mi sunteți fii, fiilor, că-Mi ești popor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Mă aplec spre tine, poporul Meu, ca să te iau la sânul învățaturii Mele, și apleacă-te și tu, tată, căci iată, mama Mea, când i-am spus ei să-ți dăm ție putere, ea Mi-a spus „Da”. O, toate sunt cu puțință celui ce știe să zică da înaintea Mea, căci cel ce-Mi simte durerea se face asemenea Mie spre mângâierea Mea, spre puterea Mea, poporul Meu. O, ce frumos, ce frumos și ce sfânt ar fi trebuit să se poarte cu Mine tot poporul Meu cel din vremea acestei lucrări de cuvânt, cu care Eu îmi pregătesc un popor care să-Mi fie Mie cale la venirea Mea cea pentru judecata făpturii! Iată, mama Mea îți dă ție pildă de aplecare și de credință lucrătoare, poporul Meu de azi. îngerii și sfinții îmi știu durerea, tată, îmi știu tot greul cu care Mă lupt ca să te am de masă a cuvântului Meu cu care îmi pregătesc cerul și pământul și pe omul de pe pământ, care are putere și inimă ca să creadă Scriptura venirii Mele și să intre sub ocrotirea Mea, căci ziua Mea de mânie dă pe deasupra din zi în zi mai mult, așa cum și omul se străduiește din zi în zi mai vârtoasă să-și facă credința și paza lui cea pentru venirea Mea, venire măcar pentru fiecare om, darămite acum, când s-au scurs veacurile așteptării Mele după om!

O, cât de gol de Dumnezeu este omul, poporul Meu! El își vede goliciunea, mereu, mereu și-o vede, și dă să se ascundă în el însuși, săracul, dar în afara lui nu poate să se ascundă, căci cel ascuns se cunoaște cel mai bine și se dă de gol, fiindcă neascultarea de Dumnezeu este păcatul care atrage păcat în om, și păcatul îl vădește pe om, tată, căci omul nu are zdrobire după Dumnezeu, ci are după păcat, bietul de el, și se luptă omul să nu creadă în adevărul Meu, și se luptă să răstoarne cu adevărul din el adevărul Meu, iar cei ce lucrează așa, aceia nu sunt, nu mai sunt, căci singuri ei înșiși se smulg din viața care îl poate aduce pe om spre viață, spre Mine, Cel ce sunt viața omului.

Te iau la sânul învățaturii, poporul Meu de la sânul Meu. Mereu, mereu Mă aplec spre tine ca să te iau în brațe, tată, căci cel mic trebuie purtat în brațe ca să fie ocrotit, și trebuie deprins cu ascultarea de Dumnezeu, căci vai celor mici care nu ascultă! Tu ești cel ce ai mâncat cel mai mult de la sânul Meu, popor de la izvor, și voiesc să te păstrez al Meu, popor de la sân. Mă aplec ca să te învăț cum să stai la sânul Meu duios, dar apleacă-te și tu să stai, că dacă nu te faci micuț, nu stai, tată, căci la Mine nu e cu omul tot ca pe pământ. La Mine cel mare trebuie să se facă mic ca să nu se piardă, ca să nu fie smuls de la sânul Meu de către cei ce-Mi răpesc agoniseala. O, tată, răbdarea Mea e mare, dar și cuvântul îmi este mare, și ți-am spus ție cândva că e de mers în genunchi ca să-l scol pe om, Eu merg în genunchi, dar ca să biruiesc trebuie să Mă scol în picioare și să dau din calea Mea nemulțumirea omului, căci când Eu sunt neputincios prin lucrarea Mea din pricina greului prin care merg pentru neascultarea omului, atunci nici cel ce crede în Mine nu poate mai mult, căci omul este slab, tată.

Te iau la sân, popor de la izvor, și te ocrotesc sub învățătura Mea și sub acoperământul mamei Mele, căci ea este duioasă pentru cel din urmă popor al Meu, popor cu care-Mi port sarcina și toată durerea Mea, care-Mi slăbește de atâtea ori mersul Meu cel cu biruință, și vreau ca tu să-Mi porți durerea, poporul Meu de la izvor. Amin.

– O, Fiul meu atât de îndurerat pentru fii, pentru poporul Tău de la izvor ca să-l poți avea pe el! [...] O, cât de duios i-ai învățat pe cei de la sân și pe cei ce se apropiiau lângă ei ca să-i ajute pe ei pentru sarcina Ta cu ei!

O, popor de la izvor, stai sub Duhul Domnului și stai duios sub învățătura Lui, ca să te poată El ocroti de duhul pierzării, de duhul lumii, căci Fiul meu este Milosul Care Se ține pe urma ta cu mila Lui de Păstor ceresc ca să te ocrotească de duhul cel lumesc. O, nu căuta să te bizui pe tine și să spui că nu ai duh lumesc! Fii înțelept, ca să înțelegi ce lucrare are Duhul cel dumnezeiesc, și apoi să știi lucrarea duhului lumesc, căci între duhovnicesc și lumesc se vede

numaidecât deosebirea, se vede după roade, se vede după plânsul Domnului. Deosebirea dintre milă și jertfă se vede bine, se vede după roade, dar tu trebuie să fii credincios în tot cuvântul cel de peste tine al Fiului meu, Călăuzitorul tău. Când omul îi aduce Domnului jertfă, el se semețește că-I dă Domnului, și aceasta se vede prin nemulțumirea lui apoi, căci nu poate rămâne în Domnul cel care se semețește în el însuși înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, și această lucrare este duh lumesc în om. Dar când omului îi este milă de Domnul, Cel pribeag după om, atunci omul se lasă călăuzit ca să-l poată Domnul avea pe el, căci duhul rău se depărtează cu toate ale lui de lângă cel călăuzit, și aceasta înseamnă duh dumnezeiesc în om. Amin.

O, învață-te să stai sub Duhul lui Dumnezeu, ca să te cunoască diavolii că ești fiul ascultării de Dumnezeu, popor de la izvor. învață-te numai în lumină, căci Domnul Dumnezeul tău, Care este Fiul meu, este Cel ce vede, Cel ce știe și Cel ce poate să-ți dea ție viață, și fericit este cel ce se apleacă să ia de la Fiul meu și nu de la el însuși, căci Fiul meu este scăparea celor ce caută la El cu milă, prin ascultarea lor de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu de la izvor, mama Mea e duioasă pentru Mine, iar dacă tu ești cel de la sânul Meu, e duioasă și pentru tine, căci ea așteaptă de la tine milă, și nu jertfă pentru Mine, și iată, Eu pe unii din voi îi întăresc în răbdarea și în durerea Mea purtată de ei, iar pe alții îi povățuiesc și îi voi aștepta, și grăiesc atât cât pot, după cum este strămtorarea cea de acum pentru lucrarea Mea dinăuntrul ei și din afara ei.

O, fiilor unși cu binecuvântarea Mea ca să-Mi slujiți Mie întreită rugăciune pentru mântuirea neamului omenesc din toate vremurile pe pământ! O, tată, tată, dacă voi ați fi avut slujirea Mea cu voi cu popor lângă voi, cu popor nestatornic așa cum e omul care vine și nu știe să vină la Mine, Eu, Domnul, de mult nu vă mai aveam ai Mei, de mult, tată, de mult. Eu v-am făcut pe voi unșii Mei pentru Mine, și pentru ca să Mă aduceți voi întreită jertfă de fiecare zi pentru tot neamul omenesc care a fost pe pământ și care este încă și care încă va mai fi. O, nu poate să fie al Meu un preot care este al oamenilor, căci acela este cu oamenii, nu cu Mine, tată, și acela nu poate fi vas de aur, vas de taină, căci este amestecat cu lutul, tată. Eu am avut nevoie de voi pentru Mine, fiilor. O, nu căutați să nu vă bucurați că Eu v-am așezat așa, căci voi sunteți în cer și pe pământ un mare simbol, și nu e pe pământ om să priceapă taina aceasta a Mea cu voi, dar când perdeaua care o acoperă pe ea se va trage în lături, se vor cutremura morții și viii de ea și vor sălta de bucurie duhurile lor, căci Eu așa le-am pregătit lor masă de scăpare, masă de înviere, masă de taină, tată. O, nu în zadar v-am spus Eu vouă să faceți rânduială întregii făpturi de la începutul și până la sfârșitul ei pe pământ, rânduială de mântuire, tată. Voi sunteți slujitori lângă Mine de pe pământ pentru această taină pregătită de Mine cu răbdare și cu trudă mare, tată, și iată, încă și încă trudes, căci diavolul e în mare răzvrătire pe voi. [...] Hai, tată, să putem pentru biruința cerului, și veți putea dacă Mă veți asculta. Amin.

Iar voi, copiii din porți, nu vă dați slăbirii de duh, tată, că n-am sprijin ca să vin dacă voi stați doborâți de puterile din voi. O, strigați tare la Mine, strigați cu durere ca să vin să fac ceruri noi în toți care trebuie să vă sprijinească pe voi, să vă miluiască pe voi și pe Mine.

Eu, Domnul, îi dăruiesc iarăși pe toți cei de la izvor cu darul credinței lucrătoare, cu duhul păcii Mele și cu iubire din Mine în ei pentru lucrarea Mea de venire, căci cu acest cuvânt de înviere, Eu îmi pregătesc un popor care să fie calea Mea, și apoi să-i dau Eu biruința și să-Mi fie el Mie fiu iubit pe veci de veci, și să-L bucur pe Tatăl într-o odihnă acestei biruințe, așteptată de sfinți, și pentru care ei și acum lângă Mine trudes. Amin, amin, amin.

01/14-10-2007